

الزامات پرورش میگو در مناطق آلوده به ویروس لکه سفید

عقیل دشتیان نسب

پژوهشکده میگوی کشور، مؤسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، بوشهر، ایران.

adashtiannasab@gmail.com

چکیده:

پس از بروز اولیه بیماری لکه سفید در تایوان و سپس گسترش آن در بسیاری از کشورهای پرورش دهنده میگو، بالاخره این بیماری در سال 2000 میلادی برابر سال 1381 هجری شمسی متاسفانه در ایران و در سایت پرورشی چوئبده آبادان دیده شد که باعث تعطیلی و یا نیمه فعال شدن سایت مذکور در سالیان متمادی پس از بروز اولیه شد، در سالهای بعد این تجربه در سایر استانهای کشور از جمله بوشهر و سیستان و بلوچستان نیز تکرار شد. از میان استانهایی که درگیر بیماری لکه سفید میگو شدند بوشهر توانست دوباره به رشد و بالندگی خود ادامه دهد اما دو استان دیگر هنوز با بروز بیماری موجه هستند و تولید میگو در این دو استان به حداقل رسیده است. نیاز است که با شناسایی راههای ورود بیماری در هر منطقه و همچنین مسدود نمودن آنها و یا با شناسایی خصوصیات ویروس و روشهای غیرفعال نمودن آنها در فصل پرورش، بروز بیماری در هر منطقه را کنترل نمود. لذا این مقاله براساس تجارب موفق بدست آمده در استان بوشهر و مراحل اجرایی دو مقوله مذکور یعنی مراحل اجرایی شناسایی منشا ویروس و اجرای ایمنی زیستی موثر سعی در ایجاد الگوی مناسب داخلی برای سایتهای آلوده کشور بخصوص استانهای خوزستان و سیستان و بلوچستان دارد.

کلمات کلیدی: بیماری لکه سفید، ایمنی زیستی، پرورش میگو، مناطق آلوده